

האבן שבדרך

נכתב על ידי ילדי כיתה ג' של בית ספר איבנהו באוסטרליה.

היה פעם איכר עשיר בעל משק צאן גדול במרחבי העורף האוסטרלי, לא רחוק מאולורו. הוא הגיע לשם מעיר ויקטוריה שעל הנהר יאררה. במשק שלו עבדו אנשים רבים והוא היה מעביד טוב כי עזר לכל מי שהיה בצרות. הוא גם היה נדיב לאנשי העיר השכנה, שליד הר ציל. אם מישהו חלה, הוא קרא מיד לשרות רפואי הנייד ואם מישהו היה בחיסרון כיס, הלווה לו כסף. אבל במשך השנים האיכר התחיל לחשוד שאנשי הסביבה סומכים עליו יותר מדי ונעשו עצלים, קנאים ולא-מרוצים. לכן הוא החליט לבחון אותם ולראות האם מי מהם מוכן יהיה לעשות מאמץ למען אחרים.

בוקר אחד, מוקדם מאוד, הוא יצא לשביל בו נהגו אנשים ללכת העירה ודחף אבן גדולה לאמצע

הדרך. איש לא עזר לו. כשהאבן הייתה כבר כמעט במקומה שם על הדרך שקית עם כמה אבני לשם יקרות, ודחף את האבן מעליה. ואז הסתתר אחרי מיכל מים שבצד הדרך והמתין.

חיות אחדות עברו במקום והביטו בסקרנות על מעשהו. היו שם דינגו, אמו, קואלה, וומבט, קנגורו אחד גדול מאוד, לטאות ענק, פוטטארו, גואנה, קואול ונומבט* והם ציפו בו.

כעבור זמן הופיעו איכר ובנו, שהובילו צאן לשוק. האיכר לא האמין לעיניו כשראה מרחוק את האבן. "רוץ קדימה" אמר לבנו "ראה האם זו באמת אבן, או אולי נפל שק כלשהו מעגלת שוורים." הבן בדק ואמר לאביו "זו אבן, אבא. מעניין מאין היא באה."

"לא חשוב" נהם האיכר "לא נתחיל להזיז אותה. שאחרים יתעסקו אתה". הוא הוביל את הצאן סביב וכל הזמן רק קילל על הטרחה.

מאוחר יותר עברו שם גבר ואישה רוכבים על סוסיהם. הם דיברו ביניהם על מה שיעשו ומה יקנו

בעיר, ולא הרגישו באבן עד שלא היו ממש מעליה.
"עגלה לא תוכל לעבור כאן" אמרה האישה "מעניין
מי משאיר את הדבר בדרך!" והם רכבו סביב
האבן והלאה.

שעות אחרי שעות עברו שם אנשים שונים. היו
שם ילידים, ציידים, כורי זהב ואחרים. אחדים
כעסו על הדרך החסומה, אחרים התפלאו מאין
באה האבן, אבל כולם עברו סביבה. איש לא ניסה
להזיז אותה מהדרך.

בערב האיכר אבד כבר כל תקווה. ואז שמע שעוד
מישהו הולך בדרך. זה היה בן של אישה ענייה,
עם שק של לפת על כתפו.

"אבן באמצע הדרך?" אמר הצעיר אל עצמו "זה
מקום מוזר לאבן כה גדולה. מישהו יכול להיפגע
כאן".

הוא שם את שק הלפת בצד והזיז את האבן
מהדרך. כשחזר לקחת את השק שלו ראה את
השקית עם אבני לשם.

"מישהו אבד אותה" אמר בקול רם "צריך למצוא

את בעלה." אך באותו הרגע האיכר יצא ממחבואו.
"קרא מה שכתוב על השקית" אמר.
"לזה שהזיז את האבן" קרא הבחור המופתע "אז
מה?"

"זה בשבילך" אמר האיכר "שמחתי שיש עוד
מישהו שמתחשב באחרים"
"תודה על אבני החן האלה ותודה על רוחב לבך"
אמר הנער "אך רק דבר פעוט עשיתי." הוא
העמיס את השק שלו על הכתף ורץ הביתה עם
שריקה עליזה, לספר לאמו על המזל שקרה לו.

*

(השמות המוזכרים בסיפור הם חיות שונות,
הנמצאות רק באוסטרליה.)

DINGOS, EMUS, KANGAROO, KOALAS,
FRILLED NECK LIZARDS, WOMBATS,
POTTAROOS, GOANNAS, QUOLLS, AND
NUMBATS